



Högsta domstolen  
Box 2066  
103 12 Stockholm

## **EB ./.** riksåklagaren m.fl. angående sexuellt övergrepp

(Svea hovrätts dom den 7 juli 2023 i mål B 6476-23)

Högsta domstolen, som meddelat prövningstillstånd med utgångspunkt i det som hovrätten funnit utrett avseende det faktiska händelseförloppet och uppsåt, har förelagt riksåklagaren att sända eller lämna in svarsskrivelse över EB:s överklagande. Följande anføres.

### **Min inställning**

Jag bestrider ändring av hovrättens dom.

Som ansvarsyrkande i *andra hand* yrkar jag att Högsta domstolen dömer EB för sexuellt ofredande som består i att han har ofredat målsäganden på ett sätt som är ägnat att kränka hennes sexuella integritet genom att uppsåtligen placera sin penis i omedelbar närhet av hennes mun när hon sov eller var medvetslös.

### **Bakgrund**

EB har mot sitt nekande dömts för sexuellt övergrepp som bestått i att han uppsåtligen placerat sin penis i omedelbar närhet av den sovande eller medvetslösa målsägandens mun. Gärningen har dokumenterats på foto.

Tingsrätten anförde bl.a. följande i sina domskäl, vilka hovrätten sedan anslöt sig till.

För att bedöma en handling som en ”sexuell handling” är utgångspunkten att det har förekommit en någorlunda varaktig fysisk beröring av antingen den andres könsorgan eller den andres kropp med det egna könsorganet. Även andra handlingar som inte innefattar en sådan fysisk beröring omfattas. Avgörande för en sådan bedömning bör vara att handlingen har haft en påtaglig sexuell prägel samt varit ägnad att tydligt kränka offrets sexuella integritet. För att en handling ska [1] anses ha haft en påtaglig sexuell prägel bör det räcka att handlingen varit av sådan karaktär att den typiskt sett syftar till att väcka eller tillfredsställa bådars eller enderas sexuella drift. Frågan om den sexuella handlingen medfört en direkt tillfredsställelse av könsdriften eller inte bör dock inte vara av betydelse vid den rättsliga bedömningen. Vad därefter gäller kravet på att handlingen ska ha varit ägnad att tydligt kränka den andra personens sexuella integritet ska en objektiv bedömning av de faktiska omständigheterna ge vid handen att handlingen typiskt sett innebär en sådan kränkning. (Se prop. 2004/05:45 s. 33.)

Tingsrätten anser att fotografiet har en påtaglig sexuell prägel och att fotografiet varit ägnat att tydligt kränka sekretess A:s sexuella integritet. Detta särskilt mot bakgrund av att [EB] mindre än en minut tidigare, dels på fotografi nummer 13 har tagit en närbild på sekretess A:s underliv, dels på fotografi nummer 15 har tagit ett fotografi av sekretess A där hon ligger med båda bröstena bara och underlivet blottat. Direkt efter fotografi nummer 16 har [EB] först på fotografi nummer

17 tagit ett fotografi av sekretess A:s blottade bröst och därefter på fotografi nummer 18 tagit ett fotografi där man ser sekretess A:s blottade bröst och underliv. Det har således varit fråga om en sexuell handling.

Mot den nu angivna bakgrunden är den åtalade gärningen styrkt. Den ska bedömas som sexuellt övergrepp.

### **Överklagandet**

EB har yrkat att Högsta domstolen ska frikänna honom från ansvar för sexuellt övergrepp och ogilla skadeståndsyrkandet avseende den gärningen. Han har vidare yrkat att straffet under alla förhållanden ska lindras.

Som grund för yrkandet i skuldfrågan har EB gjort gällande att han inte kan anses ha genomfört en sexuell handling på det sätt som krävs för straffansvar enligt bestämmelsen om sexuellt övergrepp eftersom någon fysisk beröring mellan målsäganden och den tilltalade inte har förekommit.

### **Grunden för min bedömning**

#### *Straffbestämmelsen om sexuellt övergrepp i 6 kap. 2 § brottsbalken*

Den som, med en person som inte deltar frivilligt, genomför en annan sexuell handling än som avses i straffbestämmelsen om våldtäkt i 6 kap. 1 § brottsbalken döms för *sexuellt övergrepp* till fängelse i lägst sex månader och högst två år. Detsamma gäller den som förmår en person som inte deltar frivilligt att företa eller tåla en sådan handling. Vid bedömningen av om ett deltagande är frivilligt eller inte tillämpas 1 § första stycket tredje och fjärde meningarna. (6 kap. 12 § första stycket brottsbalken.)

Den 1 juli 2018 trädde en reform på sexualbrottsområdet i kraft med omfattande förändringar av straffansvaret som bl.a. innebar att en frivillighetsbaserad reglering infördes (prop. 2017/18:177). Syftet med frivillighetsreformen var att tydliggöra varje människas rätt till personlig och sexuell integritet och sexuell självbestämmande. Genom reformen sattes gränsen för straffbar gärning vid om deltagandet i en sexuell aktivitet varit frivilligt eller inte.

Vid reformen ändrades även den tidigare brottsbeteckningen sexuellt tvång till sexuellt övergrepp. Bestämmelsen om sexuellt övergrepp avsåg omfatta fall där någon, med en person som inte deltar frivilligt, genomför en annan sexuell handling än som avses i våldtäktsparagrafen. Vidare innebar reformen att straffansvaret för våldtäkt och sexuellt övergrepp utvidgades på det sättet att vissa gärningar som tidigare bedömdes som sexuellt ofredande kom att omfattas. Det kan handla om fall där den sexuella handlingen utförs på ett sådant sätt att offret överrumplas av den, exempelvis sexuella handlingar som utförs i folksamlingar under festivaler, konserter och liknande arrangemang. Ett annat exempel på fall som tidigare bestraffades som sexuellt ofredande, men som med den nya regleringen kom att omfattas av tillämpningsområdet för våldtäkt och

sexuellt övergrepp, är situationer där den utsatte, som inte kan anses vara i en särskilt utsatt situation, bemöter ett övergrepp med passivitet.

För att stärka skyddet mot allvarliga sexuella kränkningar som begås på distans, t.ex. över internet, utvidgades straffansvaret för våldtäkt och sexuellt övergrepp ytterligare genom en reform som trädde i kraft den 1 augusti 2022. Reformen innebar att straffansvaret numera omfattar den som "förmår" en person som inte deltar frivilligt att företa eller tåla en sådan sexuell handling som avses i respektive straffbestämmelse (prop. 2021/22:231). Straffnivån höjdes samtidigt för flera av sexualbrotten, bl.a. för sexuellt övergrepp där minimistraflet höjdes från fängelseminimum till fängelse i sex månader.

#### *Begreppet sexuell handling i 6 kap. brottsbalken*

Begreppet "sexuell handling" har, genom lagändringar som trädde i kraft den 1 april 2005, genomgående ersatt det tidigare begreppet "sexuellt umgänge" i 6 kap. brottsbalken. Begreppet ska i allt väsentligt ha samma innebörd som "sexuellt umgänge", men omfatta något mer. Med "sexuell handling" avses även sådana handlingar som inte innefattar en varaktig fysisk beröring. Avgörande för bedömningen bör i stället vara om handlingen har haft en påtaglig sexuell prägel och varit ägnad att kränka offrets sexuella integritet. (Se prop. 2004/05:45 s. 135 och 140, jfr även NJA 2013 s. 548).

Det som avgör om brottet ska rubriceras som våldtäkt eller som sexuellt övergrepp är endast vilken typ av sexuell handling det är fråga om. Straffansvaret för sexuellt övergrepp träffar andra sexuella handlingar än de som avses i bestämmelsen om våldtäkt, dvs. sexuella handlingar som inte är vaginalt, analt eller oralt samlag och inte heller är så kvalificerade att de med hänsyn till kränkningens allvar är jämförliga med samlag. Det är samma handlingar som de som tidigare bedömdes som sexuellt tvång (se prop. 2017/18:177 s. 86).

I förarbetena klargjordes att begreppet sexuell handling skulle fånga upp en mängd olika sexuella handlingar som en person kan utsättas för. Att i lagtext i detalj försöka räkna upp samtliga dessa sexualhandlingar bedömdes knappast låta sig göras utan det fick anses ligga i sakens natur när det gäller det aktuella området att det fortlöpande kunde bli aktuellt att bedöma handlingar som lagstiftaren inte förutsett. För att straffvärda handlingar inte skulle hamna utanför det straffbara området bedömdes det därför finnas ett starkt behov av att använda ett uttryck som ger ett visst tolkningsutrymme. Vid en samlad bedömning drogs slutsatsen att uttrycket sexuell handling är det uttryck som bäst beskriver de handlingar som bör omfattas av rekvisitet. Ett visst tolkningsutrymme lämnades till rättstillämpningen för att i varje enskilt fall bedöma om ett visst agerande ska anses utgöra en sexuell handling. (Se prop. 2004/05:45 s. 33.)

Den närmare innebörden utvecklades enligt följande (a. prop. a. s. och s. 140).

Vad därefter gäller den närmare innebörden av begreppet "sexuell handling" anser regeringen i likhet med vad kommittén föreslagit, att uttrycket bör motsvara i allt väsentligt vad som i dag benämns som sexuellt umgänge. För att bedöma en handling som en "sexuell handling" bör således utgångspunkten även i fortsättningen vara att det har förekommit en någorlunda varaktig fysisk beröring av antingen den andres könsorgan eller den andres kropp med det egna könsorganet. Regeringen instämmer dock i vad kommittén anfört om att också andra handlingar, som inte innefattar en sådan varaktig fysisk beröring, bör kunna omfattas av uttrycket. Avgörande för en sådan bedömning bör vara att handlingen har haft en påtaglig sexuell prägel samt varit ägnad att tydligt kränka offrets sexuella integritet. För att en handling skall anses ha haft en påtaglig sexuell prägel bör det räcka att handlingen varit av sådan karaktär att den typiskt sett syftar till att väcka eller tillfredsställa bådas eller enderas sexuella drift. Frågan om den sexuella handlingen medfört en direkt tillfredsställelse av könsdriften eller inte bör dock lika lite som i dag vara av betydelse vid den rättsliga bedömningen. Vad därefter gäller kravet på att handlingen skall ha varit ägnad att tydligt kränka den andra personens sexuella integritet skall en objektiv bedömning av de faktiska omständigheterna ge vid handen att handlingen typiskt sett innebär en sådan kränkning. Som exempel på handlingar som bör omfattas av det nya begreppet "sexuell handling" kan nämnas sådana som i dag omfattas av begreppet "sexuellt umgänge" och som innefattar en varaktig kroppslig beröring av antingen den andres könsorgan eller av den andres kropp med det egna könsorganet. Hit hör vaginala, orala och anala samlag, handlingar som att föra in fingrar, föremål eller en knytnäve i en kvinnas underliv eller att onanera åt en annan person. Men också samlagsliknande handlingar där direkt beröring hindras av t.ex. ett klädesplagg omfattas.

Även att föra in t.ex. fingrar eller föremål i anus på en person bör omfattas av begreppet "sexuell handling".

Andra förfaranden som t.ex. att en gärningsman samtidigt som han onanerar berör en annan person sexuellt, liksom att gärningsmannen förmår offret att själv onanera bör också kunna bedömas som en sexuell handling. Det nya begreppet bör alltså även kunna avse sådana situationer som inte innefattar någon sådan varaktig kroppslig beröring som nämns ovan eller där gärningsmannen själv vidtar eller förmår offret att vidta flera olika handlingar som sedda var för sig inte kvalificerar för bedömningen "sexuell handling" men som sedda tillsammans i dess helhet gör det. Karakteriserande för handlingar av det nu nämnda slaget är att gärningsmannen på ett eller annat sätt använder eller utnyttjar offrets kropp som ett hjälpmedel för att bereda sig själv sexuell tillfredsställelse. Som ytterligare exempel på det senare kan nämnas de förfaranden som var aktuella i rättsfallet NJA 1996 s. 418. Gärningsmannen hade där, när offret sov, tagit av henne hennes trosor, särat på hennes ben så att hennes könsorgan blottades, smekt henne på kroppen, berört hennes könsorgan och särat på hennes blygdläppar. Mannen hade därefter onanerat stående framför den sovande kvinnan. Ett annat sådant fall kan t.ex. vara att gärningsmannen förmår någon att posera under det att gärningsmannen berör personens bröst eller lår samtidigt som han eller hon blottar sig själv och onanerar inför personen.

Flera remissinstanser har ställt sig bakom kommitténs förslag att låta begreppet "sexuell handling" även omfatta sådana handlingar som att i sexuellt syfte urinera eller tömma tarmen på offret eller att släppa sin utlösning på offret. De handlingar som beskrivs är självfallet ytterst kränkande för den som drabbas. Regeringen kan dock inte dela bedömningen att de i sig och oavsett sammanhanget skall bedömas som sådana sexuella handlingar som bör omfattas av begreppet "sexuell handling". Det är dock inte uteslutet att det kan förekomma situationer där handlingar av sådant slag vid en helhetsbedömning bör kunna falla in under begreppet "sexuell handling". Den närmare avgränsningen bör emellertid, som tidigare framhållits, överlämnas åt rättstillämpningen att avgöra med ledning av omständigheterna i varje enskilt fall. Om handlingen inte bedöms som en "sexuell handling" kan bl.a. ansvar för sexuellt ofredande komma i fråga, se avsnitt 11.

Det är givetvis vanligen en form av sexuell aktivitet att sexuellt posera eller blotta sig. En sexuell posering kan innefatta ett utförande av eller medverkande i en sexuell handling. Men sexuell posering innefattar också t.ex. ohöljd exponering av kroppen. Det senare bör inte i sig anses utgöra en ”sexuell handling”. För sexuell posering och för andra kränkningar av den sexuella integriteten än sådana som omfattas av begreppet ”sexuell handling”, t.ex. att flyktigt sexuellt beröra eller blotta sig för en annan person finns det andra bestämmelser i 6 kap. brottsbalken. (...)

### *Genomföranderekvisitet vid sexuellt övergrepp*

Varken lagtexten eller förarbetena innehåller någon definition av hur uttrycket ”genomfört” i 6 kap. brottsbalken ska förstås. Avsikten med att använda verbet genomför har varit att täcka såväl de situationer där gärningsmannen tagit initiativet till den sexuella handlingen som situationer när offret varit initiativtagare till dessa (se prop. 2004/05:45 s. 136).

Att en gärningsperson ”genomför” en sexuell handling har beskrivits innebära, när det gäller straffbestämmelsen om sexuellt övergrepp, att han eller hon har en sådan kroppslig kontakt med offret som utgör annan sexuell handling än som avses i 6 kap. 1 § brottsbalken. Gärningspersonen och offret befinner sig då ofta på samma fysiska plats. Den kroppsliga kontakten utförs antingen av gärningspersonen eller av offret på uppmaning av gärningsmannen. Vidare ”genomför” en gärningsperson en sexuell handling om handlingen begås på distans över en webbkamera eller någon annan överföring på internet, under förutsättning att gärningsman och offer är samtidigt närvarande. Om däremot gärningspersonen inte har deltagit i realtid på distans när den sexuella handlingen företogs, uppfylls inte kravet på genomförande. Det kan då istället bli fråga om att gärningspersonen ”förmår” en person som inte deltar frivilligt att företa eller tåla en sexualhandling på sig själv i enlighet med det tillägg i straffbestämmelsen som gjordes år 2022. (Se Bäcklund m.fl., Brottsbalken samt NJA 2015 s. 501 p. 9 och prop. 2021/22:231 s. 20).

### *Straffbestämmelsen om sexuellt ofredande i 6 kap. 10 § brottsbalken*

Den som, i annat fall än som avses i straffbestämmelserna i de tidigare paragraferna i 6 kap. brottsbalken, blottar sig för någon annan på ett sätt som är ägnat att väcka obehag eller annars genom ord eller handlande ofredar en person på ett sätt som är ägnat att kränka personens sexuella integritet döms för sexuellt ofredande till böter eller fängelse i högst två år. (6 kap. 10 § andra stycket brottsbalken.)

Det är tillräckligt att handlingen typiskt sett är sådan att offrets sexuella integritet kränks. Bedömningen ska göras objektivt. Den utsatte behöver inte ha känt sig kränkt, och det är därför inte nödvändigt att i det enskilda fallet bevisa att offrets sexuella integritet har kränkts (se prop. 2004/05:45 s. 149).

I kravet på att gärningen varit ägnad att kränka målsägandens sexuella integritet ingår en förutsättning om att agerandet måste ha en tydlig sexuell inriktning eller

prägel (jfr NJA 2016 s. 129). Gärningsmannens personliga syften är då inte avgörande. Ett sådant krav har i praxis inte ansetts förenligt med vare sig det skyddsintresse som ligger bakom bestämmelsen eller vad som i övrigt gäller vid sexualbrotten (se NJA 2013 s. 548). En sådan tolkning har vidare ansetts mindre väl harmoniera med att bedömningen av om gärningen kränker den sexuella integriteten ska göras objektiverat. För straffbarhet har det i Högsta domstolens praxis därför inte ställts något krav på att gärningen ska syfta till att reta eller tillfredsställa gärningsmannens sexualdrift (se "Rulltrappan" NJA 2017 s. 393, jfr uttalandena i prop. 2004/05:45 s. 149 och prop. 2012/13:111 s. 55).

Det har inte ansetts vara en nödvändig förutsättning att den angripne har uppfattat handlandet för att han eller hon ska anses vara ofredad i den mening som avses i straffbestämmelsen om sexuellt ofredande. En sådan tolkning skulle bl.a. innebära att all sexuell beröring, som inte når upp till en sådan nivå att den utgör en sexuell handling i den mening som avses i 2 §, skulle falla utanför 6 kap., om den företogs mot en sovande person eller mot en person som av någon annan orsak (t.ex. medvetlöshet eller förlamning) inte uppfattar gärningen. Utformningen av straffbestämmelsen om sexuellt ofredande har inte heller ansetts lägga hinder i vägen för en tolkning av ofredanderekvisitet som omfattar också vissa fall där den angripne inte uppfattar gärningen. En tolkning av ofredanderekvisitet som innebär att bestämmelsen i vissa fall kan tillämpas också när den angripne inte uppfattar gärningen måste vidare anses ligga väl i linje med hur lagstiftaren värderar den sexuella integriteten i jämförelse med kroppslig integritet i övrigt. Den sexuella integriteten bör ges ett starkare skydd än den kroppsliga integriteten i allmänhet. (Se "Rulltrappan" NJA 2017 s. 393.)

Med hänsyn till att lagen uppställer ett krav på att gärningen ska innefatta ett ofredande fordras emellertid att gärningen på något sätt kan betecknas som ett intrång i den utsattes fredade sfär. I fall där gärningen inte uppfattas av den mot vilken den riktas måste detta som huvudregel förutsätta kroppslig beröring. Med sådan beröring finns det skäl att jämställa handlande, som sker i omedelbar närhet av den angripne och utgör ett tydligt intrång i den angripnes rätt att bestämma över sin kropp. (Se a. rättsfall.)

## **Min bedömning**

### *Utgångpunkter för bedömningen*

Frågan i målet är om EB kan anses ha genomfört en sexuell handling med målsäganden när han har placerat sitt könsorgan i omedelbar närhet av hennes mun när hon sov eller var medvetlös.

Utgångspunkten vid den bedömningen är inte, som försvaret gör gällande, att någon kroppslig beröring mellan EB och målsäganden inte har förekommit vid gärningen.

Det är alltså inte ostridigt i målet att någon fysisk beröring inte skett.

Gärningsbeskrivningen är utformad för att inkludera ett påstående om kroppslig beröring. Åklagaren gjorde i underinstanserna sakframställningsvis gällande att EB på ett av fotografierna som tagits i samband med gärningen (se omaskerad bild nr 16 på s. 35 i sekretessbelagd protokollsbilaga till förundersökningsprotokollet) har tagit fram sin penis och lagt den precis bredvid målsägandens mun, dvs. med kroppskontakt.

Att tingsrätten och hovrätten har funnit utrett att EB, i enlighet med gärningspåståendet, har placerat sitt könsorgan i omedelbar närhet av målsägandens mun kan inte uppfattas som att domstolarna tagit ställning till att det inte förekommit någon fysisk kontakt vid gärningen. Domskälen får tvärtom uppfattas som att hovrätten funnit det som åklagaren har påstått är styrkt.

Däremot har det i målet inte påståtts, och hovrätten kan inte ha funnit utrett, att det förekommit en *varaktig* fysisk beröring av målsäganden vid gärningen.

### *Sexuell handling*

När det gäller frågan om huruvida EB:s agerande ska anses utgöra en sexuell handling så har lagstiftaren lämnat ett visst tolkningsutrymme till rättstillämpningen för att bedöma frågan i varje enskilt fall. Syftet med detta tolkningsöverlämnande är att straffvärda handlingar inte ska hamna utanför det straffbara området.

Även andra handlingar än sådana som omfattar en varaktig fysisk beröring av antingen den andres könsorgan eller den andres kropp med det egna könsorganet kan utgöra en sexuell handling om handlingen har haft en påtaglig sexuell prägel och varit ägnad att tydligt kränka offrets sexuella integritet. För att en handling ska anses ha haft en påtaglig sexuell prägel räcker det att handlingen varit av sådan karaktär att den typiskt sett syftar till att väcka eller tillfredsställa bådars eller enderas sexuella drift.

I det här fallet är det min bedömning att det framgår av fotomaterialet från gärningstillfället att EB har använt eller utnyttjat målsägandens kropp som ett hjälpmedel för att bereda sig själv sexuell tillfredsställelse. På ett av fotografierna, som tagits en minut före det foto som visar EB:s könsorgan vid målsägandens mun enligt gärningspåståendet, syns målsäganden i en utlämnande situation med underlivet blottat mot kameran. Som tingsrätten har redogjort för finns det flera liknande fotografier från gärningstillfället. Även om gärningspåståendet enbart avser en begränsad del av händelseförloppet bör handlingen som åtalet avser bedömas i ljuset av omständigheterna vid gärningen. Situationen i dess helhet ska tillmätas betydelse när gärningen bedöms (se prop. 2004/05:45 s. 31). De klarlagda omständigheterna visar att EB:s agerande är av sådan karaktär att det typiskt sett har syftat till att väcka hans sexuella drift.

I likhet med domstolarna är det min uppfattning att EB:s handlande har haft en påtaglig sexuell prägel och att det typiskt sett har varit ägnat att kränka

målsägandens sexuella integritet (jfr NJA 1996 s. 461 och NJA 1950 s. 263). Jag ansluter mig till bedömningen att det har varit frågan om en sexuell handling i brottsbalkens mening.

### *Genomförande*

När det gäller genomföranderekvisitet så innefattar åtalet i det här fallet alltså ett påstående om kroppskontakt vid gärningen. Att gärningsbeskrivningen ska förstås på detta sätt har redovisats av åklagaren vid sakframställan. Hovrätten har funnit åtalet styrkt utan anmärkningar i detta avseende. Genomföranderekvisitet ska bedömas utifrån dessa förutsättningar och det har därför förekommit en sådan kroppslig kontakt med offret som utgör annan sexuell handling än som avses i 6 kap. 1 § brottsbalken.

### *Slutsats*

Det är min bedömning att hovrättens domslut ska stå fast. Jag gör inte någon annan bedömning av straffvärdet än den som hovrätten har gjort. Målsäganden har medgett att riksåklagaren företräder henne i Högsta domstolen.

### *Andrahandsyrkandet*

Om Högsta domstolen skulle finna att gärningen inte ska bedömas som sexuell övergrepp har jag i andra hand yrkat att EB ska dömas för sexuellt ofredande. EB:s handlande att placera sitt kön i omedelbar närhet av målsägandens mun har en tydlig sexuell inriktning och det har typiskt sett varit ägnat att kränka målsägandens sexuella integritet. Handlandet har utgjort ett tydligt intrång i hennes rätt att bestämma över sin kropp. Även om målsäganden, på grund av sömn eller medvetlöshet, inte kunde uppfatta vad hon utsattes för vid gärningen har EB genom sitt handlande ofredat henne. I ett fall som detta skulle med kroppslig beröring jämföras även ett sådant handlande, som sker i omedelbar närhet av den angripne och utgör ett tydligt intrång i den angripnes rätt att bestämma över sin kropp. (Se ”Rulltrappan” NJA 2017 s. 393.)

## **Bevisuppgift och handläggning**

Som bevisning åberopas de omaskerade fotografierna från gärningstillfället som påträffats i EB:S mobiltelefon (s. 19–47 i sekretessbelagd protokollsbilaga till förundersökningsprotokollet), till styrkande av att EB har genomfört en sådan sexuell handling som avses i 6 kap. 2 § brottsbalken.

Enligt uppgift finns inte bilagan med de omaskerade fotografierna i domstolens akt. Åklagaren förevisade de omaskerade fotografierna vid huvudförhandlingarna i tingsrätten och hovrätten och lånade därefter, i samråd med rätten, ut den sekretessmarkerade bilagan till rätten inför överläggningen. Bilagan lämnades därefter tillbaka till åklagaren. Högsta domstolen har alltså såvitt jag förstår inte tillgång till bevisningen.



Målet kan avgöras utan huvudförhandling.

Katarina Johansson Welin

Eva Bloch

Kopia till:  
Västerorts åklagarkammare i Stockholm (AM-141435-).  
Kammaråklagaren Anders Hirsch.  
Utvecklingscentrum.